

Övre-Alta, Alta, Finnmark for ca. 50 aar siden. Oppteknet av

Alf Martin Jäger, ^SØrsfjord i Denja.

1. Ja, nikk. Nei, hoderysten.
2. Kom der imöte en fremme hilste de som regel ikke.
3. Nei.
4. -
- ~~5. Mötte de presten, lensmannen eller en annen "storkar" tok mannfolka lua av.~~
5. Mötte de presten, lensmannen eller en annen "storkar" tok mannfolka lua av.
- 6 Nei.
7. Ved höytid hilste en gjerne mere höflig. En sa ofte "Gledelig höytid!
8. Handhilste gjorde en kun paa de som hadde vært ute av bygda i noen tid. D. v. s. de som var kommet hjem til bygda hilste naturligvis först.
- 9 Svært sjelden. Ytre tegn paa vennskap var sparsomt.
10. Jeg tror ikke det.
11. Noen tok hatten av naar de mötte et likfølge. De stanset opp idet kisten passerte.
12. Nei.
13. Godmorgen sa en tidlig paa dagen - omlag fra kl. 7 til 8-9- Ellers sa en goddag. God kveld fra kl. 7-8 (19-20) Naar en gikk sa en helst adjö.
14. Ja.
15. Kan ikke huske det. Et humoristisk uttrykk kanskje.
16. Naa sier en nok godmorgen til alle tider. Kanskje helst til avskjed.
17. Signe strevet! Signe maten.
18. Velbekomme sa en ogsaa den gang naar folk sat og spiste om en kom p inn.
19. Ja, selvsagt - om verten tilfeldigvis var ute naar den fremmede kom inn, ble det sagt goddag til de som inne var.
20. "Kan ä faa snakke med deg?" - saa gikk husfaren ut med den ankomne.
21. Or ranner banket som regel ikke paa döra. Men folk som hadde vært i by og var "fine" paa det "pikket" paa naar de kom til gaards.
22. "Kom inn!" - "Kom!" Sjeldnere. "Värsägo" ."
23. Ja, äpsolut.
24. Noen tok lua av seg ved innkomsten - kanskje de fleste, men det hendte jo at noen satt med lua paa hele tiden de var inne. Det var forresten reknet som uoppdragent.

- 2
25. "Värsgo' sitt!" eller bare "Sitt!"
 26. Til en "storkar" satte de stolen fram. Törket kanskje av den.
 27. Ingen særlig regel.
 28. Svar 26.
 29. Velkommen ble der sagt.
 30. "Adjö," sjeldnere "Farvek!" "Takk for her!" var ikke ualminnelig.
 31. a. Haendhilsing. "Ja, naa maa du leve saa vel!"
b. Alvorlig avskjed. Kanskje med „syngende tonefall."
 32. Nei.
 33. Et kyss var "Fluksus" som kanskje kun "storkarer" brukte. Nærmest usømmelig i andres paasyn.
 34. Nei.
 35. Nei.
 36. -
 37. Nei.
 38. "e ba ikke baron kysse.
 39. Nei.
 40. -

De lästadianske hadde en egen hilsen naar de traff "vakte" Da omfavnet de hverandre. La armen løst om livet og sa "Terve" det finske ord for "helse."

En stor del av befolkningen særlig i Elvebakken var finsk (ikke samisk) De hilste Huvä päivä (Goddag) eller forkortet "Päivä" (dag) Det ble svart =Jumala anta" (Gud gi.)

Ved bordet naar de bad gjesten ta for seg "Olkaa huvä" Vårsegod. Naar de gikk fra bordet "Kituksia paljon!" Takker saa meget! X

Svar: eller "Ei olle kituksmissa!" Ikke verd takk!

de var og mere ordrik ved aankomsthilsen og avskjed

Lästadianisme var ingen sekt men en pietistisk rettning inne luterdommen. Utgaatt fra Karusuandopresten Lars Levi Lästadius. statskirkefolk som la megen vekt paa sakramentene, men stilte seg kjølig likeoverfor prestenes forkynnelse om synd og naade. Helst utbredt innen den finske og samiske befolkning.

X Ogsaa : "Suuri kituksia" (Stor takk!)

xXUx XKVX

"Huvä amoo." God morgen! "Huva iiltaa." God kveld!

"Huvä ästi!" ("arvel.) Ja, altsaa som avskjed, Betyr vist god avskjed!